

In de volgende drie uitspraken staat het bewijs van diefstal van (onder meer) sieraden centraal.

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2014-04 d.d. 7 januari 2014**

ETUI MET SIERADEN GESTOLEN

Consument heeft bij Aangeslotene een inboedelverzekering afgesloten. Sinds 18 mei 2011 zijn op deze verzekering aanvullend lijfsieraden gedekt.

Consument stelt dat op 8 juli 2011 tijdens het winkelen haar etui met sieraden, ter waarde van 16.035 euro uit haar schoudertas is gestolen. Zij stelt die avond met haar broer en aantal vrienden uit te zijn gegaan, zodat zij de etui in haar handtas had meegenomen. Consument vordert vergoeding van haar schade.

Volgens Aangeslotene heeft Consument onvoldoende medewerking verleend om de merkwaardige toedracht van het voorval nader te onderzoeken. Bij Aangeslotene is zoveel twijfel gerezen over de geclaimde schade dat zij betwist dat deze is ontstaan. Consument is opgenomen in zowel het interne als externe verwijzingsregister.

De Commissie stelt voorop dat bij een schadeclaim als het onderhavige in beginsel geen hoge eisen mogen worden gesteld wat betreft het door de verzekerde te leveren bewijs van verlies of diefstal. In beginsel is voldoende dat de verzekerde het bewijs van aangifte van verlies of diefstal bij de politie overlegt en bewijs van het bezit en de waarde van de verloren/gestolen zaken, en op deze wijze het schadevoorval aannemelijk maakt. Dat kan evenwel anders zijn indien de door de verzekerde opgegeven feiten en omstandigheden met betrekking tot het schadevoorval redelijkerwijs aanleiding geven te twijfelen aan de waarachtigheid van die opgave. In een dergelijk geval mag de verzekeraar nader bewijs verlangen van het voorval en de als gevolg daarvan geleden schade.

Naar het oordeel van de Commissie bestond in dit geval voldoende aanleiding om te twijfelen aan de juistheid en waarachtigheid van de door Consument gedane opgaven.

Daarbij zijn een grote hoeveelheid feiten en omstandigheden van belang gebleken, zoals

- dat de sieraden binnen twee maanden na de dekkingsuitbreiding zijn gestolen;
- dat de tussenpersoon de stelling van Consument betwist dat zij hebben besproken dat zij de sieraden vaak bij zich heeft en dat de dekking onder de verzekering daarom op zijn advies is uitgebreid;
- dat Consument al haar sieraden en het horloge van haar man in één etui in een schoudertas meeneemt als zij gaat winkelen, dat

zij niet heeft gevoeld dat de etui uit haar tas is verdwenen en dat niets kan verklaren over hoe en waar de etui is verdwenen;

- dat de verklaringen van Consument in de aangifte en tegenover de onderzoeker van verzekeraar niet met elkaar overeenkomen ten aanzien van de plannen die Consument die avond had;
- dat Consument het adres van haar broer niet weet en dat zij niet kan aantonen hem die dag te hebben bericht dat ze niet meer zou komen;
- dat Consument tegen de onderzoeker heeft verklaard dat zij na ontdekking van de vermissing haar winkelroute is teruggelopen maar dat ze later heeft bevestigd dat ze dat niet heeft gedaan.

De Commissie oordeelt dat Aangeslotene op goede gronden heeft kunnen twijfelen aan de juistheid van de door Consument gedane opgaven en dat zij van Consument mocht verlangen dat zij nader bewijs zou leveren dat het verlies of de diefstal van het etui ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Desgevraagd heeft Consument ter zitting medegedeeld dergelijk aanvullend bewijs niet te kunnen leveren. Dit betekent dat niet als vaststaand kan worden aangenomen dat zich een verzekerd voorval heeft voorgedaan en dat de vordering reeds daarom niet kan worden toegewezen.

De gerezen twijfel aan de juistheid van de schadeclaim is tevens voldoende aanleiding om de registraties van de gegevens van Consument te handhaven.

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2014-056 d.d. 4 februari 2014**

FOTO VAN AFSCHRIFT VAN NOTA

Consument heeft bij Aangeslotene een inboedelverzekering afgesloten. Consument stelt dat er uit haar woning contant geld en lijfsieraden zijn gesloten en vordert vergoeding van de schade.

Aangeslotene weigert tot vergoeding over te gaan, onder meer op grond van het feit dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat de diefstal heeft plaatsgevonden en dat Consument schade heeft geleden.

Ten aanzien van het geldbedrag heeft Consument bewijzen van opname overgelegd. De Commissie oordeelt dat dit niet tot de conclusie leidt dat het totaal van de opgenomen bedragen ook daadwerkelijk aanwezig was op het moment van de diefstal. Er zijn namelijk tal van andere bestemmingen voor contant opgenomen geld denkbaar.

Ten aanzien van de sieraden heeft Consument geruime tijd na het indienen van de claim een aanschafnota overgelegd. De

Commissie oordeelt dat aan dit bewijsmiddel geringe bewijskracht toekomt. Zo betrof het niet de originele nota maar een foto van een afschrift van de nota vanuit het land waar zij de sieraden stelt te hebben gekocht. Consument heeft niet weersproken dat zij op de datum die op de nota staat vermeld niet meer ter plekke was. Ook kon geen verklaring gegeven worden voor het feit dat op 22 mei 2013 een foto is genomen van een nota van 10 mei 2008, terwijl de desbetreffende juwelier eerder heeft verklaard nota's niet langer dan twee jaar te bewaren. Degene die Consument de foto heeft verschaft, is onbereikbaar gebleken.

Andere bewijsmiddelen dan de aanschafnota is er niet. De sieraden zijn met contant geld betaald, zodat er ook geen ondersteunende bankbescheiden zijn. Ook bestaan er volgens Consument geen foto's waarop de sieraden gedragen worden.

De Commissie oordeelt dat Consument er onvoldoende in is geslaagd om aan te tonen dat het bedrag aan contant geld en de sieraden tot haar bezit kon worden gerekend en in de woning aanwezig is geweest. De vordering wordt afgewezen.

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
Nr. 2014-075 d.d. 13 februari 2014**

TEGENSTRIJDIG VERKLAARD

Consument heeft bij Aangeslotene een inboedelverzekering afgesloten. Consument stelt dat geld en sieraden uit zijn woning zouden zijn ontvreemd en vordert vergoeding van de schade.

Aangeslotene weigert tot vergoeding over te gaan nu twijfel over de toedracht is gerezen en onvoldoende bewijs is geleverd van het bestaan, de eigendom en de waarde van de gestelde vermiste goederen.

De Commissie oordeelt dat, gelet op de onduidelijkheden en tegenstrijdigheden omtrent de toedracht van het vermist raken van de sieraden en het contante geld, de verklaringen van Consument hieromtrent alsmede de tijdens de mondelinge behandeling onbeantwoord gebleven vragen, niet kan worden vastgesteld dat sprake is geweest van inbraak dan wel diefstal. De Commissie noemt één voorbeeld van de onduidelijkheden en tegenstrijdigheden, namelijk dat Consument wisselend heeft verklaard over haar tante die al dan niet het bezit van de sieraden had.

De vordering wordt, als bindend advies, afgewezen.

Mr. F. van Kersbergen
De auteur is advocate bij Ekelmans & Meijer te Den Haag.